

1	Ardeche	1
1.1	Ardeche - en mangfoldighed af fransk natur	1
1.2	Indledning	1
1.3	Rejsen	1
1.4	Bilist i Frankrig	2
1.5	Campingpladser	3
1.6	Til fods	3
2	Vores hus	3
2.1	Vores hus	3
2.1.1	Vores hus	3
2.1.2	Vores hverdag	4
3	Alene på tur	5
3.1	Bil på afveje	5
3.2	Tur til Vercors-nationalparken	5
3.3	Frem og tilbage til Valence	5
4	Byerne	6
4.1	Vores by	6
4.2	Byerne generelt	6
4.3	Enkelte byer	7
4.3.1	Aubenas	7
4.3.2	Privas	8
4.3.3	Vals les Bain	8
5	En franskmænd	8
6	Ardeche	9
6.1	Området	9
6.2	Naturen	9
6.3	Det vilde landskab	10
6.3.1	Klipperne	10
6.3.2	De smalle veje	10
6.3.3	Over bjerget	11
6.4	Vandfald og vulkaner	11
6.4.1	Vandfaldet	11
6.4.2	Søerne	12
6.4.3	Floderne	12
6.4.4	Fontolière fra øst og vest	13
6.4.5	Vulkankrater	13
6.5	Kløfter og huler	14
6.5.1	Naturens mesterværker	14
6.5.2	Grotterne	14
6.5.3	Stenskoven	15
7	Indkøb	15
7.1	Indkøb	15
8	Turen hjem	15
8.1	Turen hjem 1	15
8.2	Uventet ophold	16
8.2.1	Nedbrud	16
8.2.2	Rekreation ved en sø	16
8.3	Turen hjem 2	17
9	Kilometerregnskab	17
	Kilometerregnskab	17
10	Billedfortegnelse	19
	Billedfortegnelse	19

1 Ardeche

1.1 Ardeche - en mangfoldighed af fransk natur

Bjerge, slugter, floder og søer og middelalderlige landsbyer

1.2 Indledning

Erindringer om en turistplakat fra nogle smukke kløfter i Rhone-flodens start blev den indirekte årsag til at vores sommerferie kom til at gå til Ardeche i Sydfrankrig.

Ganske vist grænser området op til Rhone, men når det faktisk blev Ardeche-området, skyldtes det, at det var det sted, der bedst kunne forene vores ønske om at leje en lejlighed ("Gite de France") og et naturområde, som så spændende ud. Det danske bureau har nemlig ikke udlejning i alle dele af Frankrig.

Ved at vælge denne rejseform, slipper man dels for hastighedsbegrænsningerne med en campingvogn, dels kan man gøre det enkelte område "færdigt".

I forbindelse med planlægningen opdagede vi, at i rejseførerne er Ardeche stort set forbigået, og en gennemgang af flere årgange af "Motor" gav kun artikler om de sydfranske turiststeder, og på grund af almindelig travlhed fik vi ikke fremskaffet materiale fra det franske turistbureau. Det skaffede vi os så senere i de lokale "Syndicate de Initiative".

1.3 Rejsen

Takket være de tyske motorveje kan man nå til syd for Freiburg til spisetid den første rejsedag og vi fandt et rart "gasthof" i den lille tyske by Biengen.

Man kan køre ind i Frankrig ved Mulhouse, og med frygten for at hele feriebudgettet skulle blive brugt til motorvejsafgifter, tog vi ad de almindelige hovedveje. De er i øvrigt gode, og turen via Belfort og Besançon langs floden Doubs - og videre til Lyon, hvor man passerer nogle store vådområder med en meget stor fuglepark, Villars-les-Dombes er meget smuk og afvekslende.

Man bliver ført udenom Lyon på et stort motorvejsnet, og vi valgte at køre det næste stykke til Valence på motorvej langs Rhone-floden, som nu er blevet bred, men som til vores overraskelse ikke besejles ret meget i forhold til f.eks. Rhinen eller Mosel.

Vores hus er beliggende i Champagne, en lille landsby ca 20 km vest for Aubenas. Turen fra Rhone-floden går nu via Privas.

Her møder man for første gang egentlig bjergkørsel, så den sidste del af turen tager længere tid end beregnet, også fordi det tager lidt tid, inden man vænner sig til bjergkørslen.

Da vi når frem til "vores" hus, har vi kørt ca 1700 km fra vores bopæl i Herlev.

1.4 Bilist i Frankrig

De mange små Renault'er og Peugeot'er kører hurtigt og friskt på vejene, så hvis man ikke vil forårsage trafikpropper og farlige overhalinger, bør man fortrække til de lidt mindre veje - men det bliver det bestemt ikke mindre kønt eller charmerende af, og vejene er generelt i fin stand.

Der er mange broer, og langt de fleste af dem er maleriske buebroer bygget af stenkvadrer, som er med til at give landskabet dets særpræg. I øvrigt er siderne afsluttet med en runding, som man også ser på nogle af de få autoværn, der er.

De mange bevarede vejtrær med til at understrege det grønne indtryk.

Stigningerne og svingene gør det nødvendigt i lange perioder at benytte 3. eller 2. gear, men svingene kan normalt klares med ca 60 km/t - med mindre der skiltes med, at der er sving, så skal man ned på 40-50 km/t.

Vejene er generelt godt skiltet, men alligevel er det praktisk at kende de officielle vejnumre, - og man bør alligevel ikke færdes uden sit Michelin-kort (7-8 FF).

I begyndelsen kan det virke distraherende med de mange reklameskilte - både de professionelle, farvestrålende og de mindre håndskrevne, der annoncerer for salg af gedeost, honning og andre hjemmelavede produkter. Tilsvarende skal man lige vænne sig til den retning, vejskiltene viser, idet man til tider kan være tilbøjelig til at tro man skal dreje, når man faktisk skal ligeud.

Cykelryttere er der overalt, selv på de mest afsides veje, og det er ikke kun de unge mænd, nej, piger og midaldrende mænd tramper også derudaf, ofte i små grupper.

Da vi var lidt i tvivl om udbredelsen af blyfri benzin, tankede vi op på en af de store benzinstationer på motorvejen, og bemærkede ikke på det tidspunkt, at franskmændene tager ca. 1/2 FF mere for det miljøvenlige. Det viser sig i øvrigt, at de fleste større tankstationer har både mormal og blyfri benzin, og det kan let konstateres på afstand, da de blyfri tanke har grønne påfyldningsslanger.

Mange af vejene har en asfaltbelægning, som den vi kender herhjemme fra, men de fleste af de mindre veje er lavet ved udlægning af asfaltlag efterfulgt af et lag småsten, som er skarpe og farlige for forruden. Vi oplevede flere gange udlægningen: først kommer der en lastbil, som sprøjter asfalten på både vej og de biler, der holder godt ind til siden. Umiddelbart efter kommer en lastbil, der med ladet vippet op spreder sten, og til sidst i optøget kommer så vejtrømlen. Det går utroligt hurtigt og er meget effektivt. Man kan også opleve, at der fra lastbiler bliver skovlet grus ud på den solophedede asfalt i svingene på bjergvejene, så man ikke risikerer at rutsche ud over kanten, for autoværn ser man kun sjældent.

Et spændende sikkerhedsinitiativ så vi på motorvejen, hvor man havde malet vinkler på vejbanen. Skiltningen fortalte, at hvis der var mindre end to vinkler til den forankørende bil, skulle afstanden øges.

1.5 Campingpladser

Der er ganske mange campingpladser i Ardeche. Der skiltes i god tid, og de fleste er velbeliggende - ofte ned til floderne, så man kan bade - og ved de større også sejle i det klare vand. Flere steder er der mulighed for at ride, og spiller man tennis vil der ofte være mulighed for at aftale spilletider et bestemt annonceret sted i byen. Det lokale turistkontor, "Syndicate de Initiative", kan forsyne en med disse oplysninger.

1.6 Til fods

Den kløftefyldte natur gør det vanskeligt at opleve naturen ved at vandre: dels er det ikke så almindeligt med afmærkede vandrestier (de større kan man ganske vist godt finde på Michelin-kortet), dels forhindrer de stejle slugter almindelig vandring. Derfor bliver det enten på "stier", hvor man kan se, at der har færdeses nogen (det vil ofte vise sig at være fårestier), eller også på de meget små og meget lidt befærdede veje.

2 Vores hus

2.1 Vores hus

2.1.1 Vores hus

Lige ved indkørslen til Champagne ligger så vores hus. Det er et dobbelthus, hvor den ene lejlighed har udgang til hovedvejen, den anden til en lokalvej. Huset er delvist skjult fra vejen af en lille kolonihave og en hønsegård. Fra verandaen, som smykkes af en vinranke, er der udsigt over en frugtplantage, hvor man også høster hø, og til bjergene (Suc de Teste la Faye, 1007 m) omkring.

Selv om huset er gammelt og bygget i sten, som giver en forfriskende kølighed indendøre, er det i øvrigt af god, moderne standard. Fra den overdækkede terrasse kommer man ind i et stort rum, hvor der er køkken i den ene ende og opholdstue med moderne pejs i den anden.

På første sal er der to soveværelser samt badeværelse og toilet. Toilettet er dog blevet noget forfordelt med hensyn til plads, og døren kan knapt lukkes, når et voksent menneske har indtaget sin plads.

Sengene er med bløde springmadrasser, men til vores store overraskelse sover vi faktisk godt på dem - og uden at få ondt i ryggen.

Vandopvarmningen sker ved gas, hvor vandvarmeren står nede i den gamle kælderhvelving, mens madlavningen klares med et andet flaskegasanlæg, som er placeret i køkkenet.

Huset er naturligvis forsynet med skodder, og det lærer man at sætte pris på, for det er den eneste måde man kan holde solen og dermed varmen ude på. Allerede ved 9-tiden lukkes skodderne til soveværelserne for ikke at blive åbnet før til sengetid, fordi det er skønt at vågne ved solens stråler om morgnen.

2.1.2 Vores hverdag

Bortset fra den første morgen, hvor vi skulle tidligt op for at få Ulla med toget i Valence, er det en afslapningsferie, hvor vi sover til kl. 8.

Morgenritualet består i at morgenbrødet hentes hos den lokale forhandler, og imens gøres morgenbordet klart med kaffe, the, æg, ost, gammel dansk osv.

Mens vi går og nusser, vander naboen hver morgen sin have, hvor der er jordbær, salat mm. Senere kommer konen med mad til hønsene, og egeret kommer på inspektion.

Skal vi på "ekspedition" starter den ved 10-tiden og normalt uden madpakke, fordi vi kan være hjemme senest ved 14-15-tiden til sen frokost, som igen svarer til sen fransk spisetid om aftenen.

Efter frokosten får Viggo sig en middagslur, mens "de unge" får motioneret lidt.

Der er af en eller anden grund mange fluer, som morer sig med at irritere Viggos eftermiddagslur, vores almindelige nattesøvn og spisning. Det ender med, at vi anskaffer os både en fluesmækker og et antal fluefangere, efter at det har vist sig at det "Herning Folkeblad", der var efterladt af tidligere lejere, ikke var effektivt nok.

Til gengæld er der ingen myg i området.

De mange flyvefærdige gråspurveunger larmer op, og finder hvile på terrassens hegn, hvor vindruerne vokser for hver dag.

Der er billig vin til maden. Man dyrker sin egen vin i den sydlige del af Ardeche. Den bør man naturligvis prøve, men den var nu lidt for "brutal" efter vores smag, så vi skiftede til Cotes de Rhone-vine til ca 10 FF. Så der blev drukket en del vin selv om vi fastholdt dansk tradition med øl til frokosten.

Det øl, man køber, er normalt brygget i Alsace, og er fortræffelig, men har den ulempe, at indholdet af engangsflaskerne kun er 25 cl. Til gengæld er de forsynet med almindelige kapsler, der kan skrues af og på - hvis man skulle ønske at gemme noget til senere.

Opvasken er Viggos område, som normalt overstås inden morgenmaden.

Efter aftensmåltidet ved 21-tiden er det så tid til at hente kortene frem til hjerterfri, som også spilles udendøre til der gives af kl. 23. 17 kort er faktisk mange, og spændingen er heller helt den samme, som når man er 4 spillere, men hver aften får jo trods alt sin vinder og taber.

Uanset at vi egentlig havde fået besked på, at bilen skulle parkeres oppe ved landevejen, holder vi helt ind til stengærdet ved den lille markvej, der er lige ved huset. Det viser sig da også, at de få køretøjer, der benytter vejen (som ikke fører nogen steder hen) sagtens kan passere. Om det så er de lokale 3 geder, som bliver luftet hver aften, giver det ikke anledning til problemer.

Den unge mand, som har aftalt stævnemøde med sin unge elskede, holder dog ved siden af, når de mødes sent på aftenen.

3 Alene på tur

3.1 Bil på afveje

Volvo'en var på ferietidspunktet en relativ ny anskaffelse, hvor vi selv kun havde kørt et par tusinde kilometre, og den gik som en drøm på hele nedturen.

På turen ind til Valence den første mandag morgen gav venstre baghjul nogle mærkelige skurelyde fra sig, som efter vi havde sat Ulla af blev stadig værre.

Vi havde på vejen igennem Valence konstateret, at der var et autoriseret Volvo-værksted. Det besluttede vi os for at besøge.

"Det er bremserne", siger værkføreren. Man begynder først på værkstedet kl. 8.30, og da tidens fylde nærmer sig kører værkføreren bilen - ikke ind i nogen hal, men til et helt andet sted - uden at vi har fået fotoapparater og papirer ud af vognen.

En time efter kommer værkføreren tilbage og finder os på vejen, som går ned til Rhone, hvor far og jeg har siddet og kikket på floden og en enlig flodpram, samt på lastbilerne som kører på motorvejen på den anden side af floden.

"Det er ikke bremserne, men baghjulslejet", og han viser mig bagakslen med det defekte leje. Heldigvis har han reservedele, så det vil være færdigt om en time, og det er det også, og vi kan tage på en tur til Vercors-nationalparken.

3.2 Tur til Vercors-nationalparken

Efter at bilen var blevet repareret besluttede vi os for at udnytte det faktum, at vi var kommet så langt mod øst. Så vi fortsatte mod Romans, men drejede fra mod St. Nazaireit en R. for at komme over til Vercors-nationalparken, som jeg havde fået anbefalet af en kollega.

Undervejs var der en hule ved en sø, Grotte du Thai, som lå meget malerisk, men vi kom netop til kl. 12, hvor der blev middagslukket, så vi fortsatte ind mod bjergmassivet op ad de meget små veje, hvor landskabet blev stadig mere bjergrigt og voldsomt. Målet var la Chapelle en Vercors, som dog blot er en lille by på vejen midt i alt det smukke.

Og det blev en særdeles smuk tur. Vejen i sig selv var spændende med masser af korte tunneller og ellers kørsel langs afgrunden. Masser af hårnålesving og fantastiske udsigter.

Ikke mindst nedstigningen fra Col de Roussel (1411 m) til Die er spændende, fordi man ganske vist kører hårnålesving, men samtidig har man en ganske vid udsigt. Fra Die går turen ad "Route Annibal" langs floden Drome til Loriol (hvor vi handlede), og vi passerer Rhône ved Pouzin.

3.3 Frem og tilbage til Valence

Ulla skulle hentes ved det superhurtige TGV-tog ved 23-tiden, så vi havde besluttet at køre til Valence, så vi kunne spise vores aftensmad der.

Vi valgte samtidig af køre den sydlige vej, dvs fra Aubenas og sydøst over Villeneuve til le Teil ved Rhone, og så herfra nordpå langs Rhone. Formålet var dels at se noget andet end vejen via Privas, dels at finde ud af, om den var hurtigere og evt. sikrere i mørke end bjergvejene via Privas.

Naturmæssigt er turen ikke så smuk, men der kan køres hurtigere på strækningen.

På turen op langs floden passerer man bla. fæstningen Rochemaure, et stort atomkraftværk og adskillige cementfabrikker.

Selv om turen er længere i kilometer, vælger vi alligevel den samme rute til tilbageturen, fordi der ikke er så mange sving.

4 Byerne

4.1 Vores by

Champagne er en lille, langstrakt landsby, hvor stenhusene ligger koncentreret i en kerne og så langs landevejen.

På den første sondering i byen konstateres, at der kun er én lille forretning, hvor man til gengæld kan købe sit friske morgenbrød og andre fornødenheder. Man kommer næsten til at se helt fransk ud, når man vandrer hjem med sit daglige, uindpakkede brød i hånden.

Der er en bybrønd, hvor vandet løber konstant og ved siden af denne et stort bassin (som tømmes hver morgen), hvor man står og vasker tøj om morgnen.

Champagne er en del af Meyras kommune. I Meyras ligger rådhus, kirke, krigsmonument osv samlet. Her kan man på den lokale bi-stro, der på ægte fransk vis har zinkbordplade, få sig en vel-skænket fadøl under parasolen, mens man kan iagttage værtsparret indtage deres frokost sammen med nogle venner: man får vin og vand, og der skæres af landbrødet og pølsen efterhånden.

4.2 Byerne generelt

Bortset fra den noget ramponerede og spartanske kirke og tennisbanen mangler Champagne de fleste ting, der kendetegner de små franske byer.

Fællestrækket ved byerne i området er, at de er meget gamle, og at de er meget små. Alligevel er det ikke ualmindeligt, at selv om der kun er 5-10 huse, at et af disse er et hotel eller restaurant, som - hvis der er fortov - udnytter denne salgsmulighed med opsætning af borde og stole under skyggefulde parasoller.

En fransk landsby har nogle faste holdepunkter:

- et rådhus, hvorfra tricoloren vajer,
- en kirke til tider med de smukke farvede og glaserede teglsten på kirketårnet
- et mindesmærke for de faldne i de to verdenskrige i standard-version, men tankevækkende når man på navnelisten ser hele familier udslettet - og i forhold til samfundets størrelse afslører de mange navne, hvor store de franske tab har været i krigen 1914-18

- og så er der altid en grusbane i nærheden af centrum, hvor man kan afvikle den specielle franske leg: at spille boules.

Det er meget forskelligt, hvad der er ofret på husene. Flere stammer tilbage til 1700-tallet. Stenene kan være tilhuggede, men ofte er det kun hjørneforbandet og dør- og vinduesindfatningerne, der er udført i tilhuggede sten. I nogle tilfælde ser det endda ud til, at der er tale om genbrug fra huse, der er brudt ned. I reglen er der tale om meget uregelmæssige sten klistret sammen med cement, hvis man da ikke ligefrem har valgt at pudse huset. Husene er forsynet med rød-gule teglsten i den klassiske sydeuropæiske form.

Husene er forsynet med skodder, så man kan holde den ubønhørlige sol ude. De smalle gader uden fortov, der fører ind mod byernes centrum, virker døde med deres tilskoddede huse i gråbrune farver.

Som erstatning for vores blomstrende vindueskarme gror der vin eller roser op ad muren langs døren suppleret med en række blomsterpotter stående langs husmuren med pelargonier, neria m.fl.

Naturligvis ser man den "typiske" franskmand med baskerhue og cigaret, og navnlig om eftermiddagen er meget udbredt at man sætter sig uden for sit hus på en stol for at se på de forbipasserende.

Nogle byer beskyttes af gamle fæstningsanlæg, som ligger højt oppe på klippetoppen og ofte ved floden, som f.eks. Chateau de Ventadour ved Pont Labeaume.

Den spredte bebyggelse i landdistrikterne, hvor en stor del af befolkningen er ældre mennesker, giver grundlag for bevarelse af tidligere tiders salgsmetoder: slagteren og købmanden kommer på sin runde en eller to gange om ugen, hvor der så holdes for døren - og evt. bestillinger og tidspunktet for næste besøg aftales. Der er tale om moderne varevogne med køledisk, og hvor siden lukkes op og danner "markise".

Ellers kan man tage til de ugentlige markeder i byen. Her sælges alt fra fødevarer til tøj og dyr,

Landposten kommer hver dag i sin bil - og sætter man sin post i postkassen ud til vejen bliver den ovenikøbet afhentet.

4.3 Enkelte byer

4.3.1 Aubenas

Aubenas er den nærmeste større by med sine ca 10000 indbyggere. Den ligger ved Ardeche-floden og højt over floden ligger borgen, som nu rummer rådhuset, og kirken med sit manglefarvede, glaserede tegltag. Heroppefra er der en god udsigt ud over hele floddalen. Det højtbeliggende centrum er præget af de smalle fortovsløse gader og pladsen, hvor der er sydlandsk marked. I byens udkant ligger flere store indkøbscentre.

4.3.2 Privas

Privas er departementets hovedsæde på gennemfartsvejen midt mellem Aubenas og Rhone. Også her betyder den middelalderlige bystruktur vanskelige parkeringsforhold, men til gengæld er der hyggeligt at gå rundt, og man mærker, at byen har et stort opland: der er et mylder af mennesker overalt.

4.3.3 Vals les Bains

Vals les Bains er en kurby, kendt for sit kurvand og byen har bunkevis af hoteller. Bybilledte præges naturligvis af de mange turister, som adskiller sig meget fra det normale franske bybillede. De mange mennesker vandrer rundt i byen og fylder barer og spisesteder, ikke mindst cafeerne, hvor der spises is.

Der er en naturlig springkilde, som springer ca. hver 6. time i parken, men det opnåede vi nu ikke at se.

Vi spiser "crêpes" til frokost på en lille restaurant ved floden, og en aften spiser vi på Hotel Lyon's overdækkede terrasse.

5 En franskmand

Da vi leder efter den nærliggende Fontoliere-flod, træffer vi tilfældigt ejeren til en kombineret lejlighedsudlejning og campingplads, som ligger helt ud til floden.

Vi har før ferieret i Frankrig, hvor vi har fået indtryk af, at er man turist og kan man ikke fransk, er det ens egen skyld, at man ikke forstår, hvad der bliver sagt.

Her møder vi pludselig en mand, som beredvilligt hjælper os med både vores franske. Og når vi ikke rigtigt forstår meningen, er han villig til at omformulere sit eget budskab flere gange. Han lytter med åbent sind til vores halvglemte skolefransk, og ved fælles hjælp får vi en lang snak og gode råd om, hvilke ture, vi bør tage.

Monsieur Omer er en herre på omkring 50-60 år og en "jeg-er-sgu-min-egen"-type. Han blander sig ikke i det lokale liv, og er åbenbart kendt som lidt af en original. Måske for at underbygge dette image går han altid med en bredskygget hat, hvad enten han arbejder eller spiser.

Monsieur Chollet Omer bestyrer stedet "Planas de Barbet", som ligger et par kilometer fra landevejen i isoleret fred og ro helt ned til floden.

Bygningerne er en forhenværende fabrik ved Fontolière, og her har han indrettet 10-15 primitive, men pæne og rene "lejligheder" med soveplads til 3 personer, køleskab og køkkenfaciliteter. Der er håndvask på værelserne, men ellers deler man de nye og pæne toiletter og badeforhold med de øvrige. Det omfatter naturligvis de campister, der bruger pladsen.

Den gamle rende, som fører vandet til turbinerne er shinet op, så man kan bade der, med mindre man vælger at bruge floden.

Den store fabriksshal er ombygget til danselokale efter alle kunstens regler med estrade og diskoteksbelysning, og her har gæsterne mulighed for at få sig en sving-om to gange om ugen.

Det mest forbløffende er, at mrs.Omer egenhændigt har opbygget og installeret det hele, inkl. den vandrevne turbine. Sæsonen er 15.juni til 15.september, og prisen er for 14 dage ca 1200 FF.

Et meget højloftet rum fungerer på en gang som hans køkken, opholdsstue og kontor. I de ensomme timer spiller han her på sit elorgel.

Da vi bliver inviteret med ind, giver han med stor hemmelighedsfuldhed en lille én eller to, idet han understreger, at det ikke er kommercielle produkter, men lokalt fremstillede.

Da han dels er en spændende type med humanistiske synspunkter, dels viser os så stor åbenhed, hjælper os med turplanlægningen, lader os plukke kilovis af mørke, søde kirsebær, er det helt naturligt, at vi inviterer ham til middag.

6 Ardeche

6.1 Området

Ardèche er ikke noget stort departement: kun ca 5500 m² med ca.270.000 indbyggere fordelt på 341 kommuner. De tre største byer er Annonay (20.000), Aubenas (13.000) og Privas (10.500).

Faktisk bor vi i den del af Ardeche, som hedder La Cévenne, og som ligger i den midterste del af departementet.

De andre dele hedder Rhone-dalen, Haut-Vivarais, som er den nordøstlige del fra Rhone, La Montagne, som er den vestlige del, Le Moyen-Vivarais, hvor Privas er administrativt hovedsæde, og Bas-Vivarais, som udgør den sydlige del.

Hvert af disse områder har faktisk sin egen natur.

Den nordlige del har kvægavl og en del industri (papir, stof), den sydlige vinavl, mens de øvrige områder har vanskeligere betingelser: frugtavl, geder, småindustri.

Selv om der kan være ganske varmt om sommeren, blæser der konstant blide vinde, som gør det udholdeligt for os nordboer.

6.2 Naturen

Ardèche er en del af bjergområdet "Massif Central" og et virkeligt spændende område for naturelskere. Sjældent har man på et så begrænset område set så mange forskellige landskabsformer repræsenteret. Fra nord til syd skifter det fra blødt landbrugsland med græssende kreaturer mod nord, vilde klipper i midten, og i den sydlige del foruden de store kløfter ("gorges") landbrug og vinmarker.

Andre steder er bjergtoppene bløde og her i juni dækket af et mørkegult tæppe af blomstrende gyvel.

Og lige efter man har beundret det vilde, kører man gennem grønne løvskove: man ved aldrig, hvilket natursceneri, der vil dukke op bag det næste sving.

I bjergene ser man mange forskellige rovfugle, men ellers er det skovskader, mursejlere, spætter, man ser. Om dagen hører man endnu gøgens kukken, og om aftenen underholder den sydlandske nattergal, indtil cikadernes sang tager over i den sorte, stjerneklare nat.

Hvis man interesserer sig for sommerfugle er der et rigt udvalg i alle størrelser, mønstre og farver.

I de utallige stengårder myldrer det med firben, og med lidt held kan man se halvstore slanger ligge og sole sig på de varme sten.

Området er fremfor alt et eldorado for geologisk interesserede. Her findes indenfor et overskueligt område utallige forskellige bjergarter.

6.3 Det vilde landskab

6.3.1 Klipperne

Den største overraskelse er, at der er så mange og så dybe kløfter i La Cévenne. Generelt er der ikke tale om de store højder i Ardèche: 300-800 m med Mont Mezenc med sine 1754 m som den højeste top. Men højdeforskellene i kløfterne er markante, ofte 5-600 meter.

Indtrykket forstærkes af, at klipperne tit står som nøgne grå statuer med lav grøn bevoksning. Det giver det hele et "vildt" indtryk. Dyrkes der endelig noget, er det store frugtplantager med kirsebær, ferskner mm. Mange steder har det været nødvendigt at opbygge de karakteristiske smalle terrasser ("faysses").

På landet sporer man flugten mod byen, idet der er mange huse, der er til salg, for ikke at tale om de mange forfaldne huse, hvor der kun står en enkelt gavl og lidt af murværket tilbage.

6.3.2 De smalle veje

En køretur langs Fontoliere-flodens tidlige løb kan anbefales. Den løber i en meget smal og dyb køft, og vejen derned, som starter umiddelbart ved den østlige ende af tunnellen ved Roux, går meget stejlt ned - i ét spor. Det meste af strækningen er vejen hugget ind på en hylde, så man har bjerget på den ene side og den dybe køft på den anden. Men naturen er fantastisk - og selv så afsides og vanskeligt tilgængeligt beliggende er her flere små samfund. Heldigvis var der ikke nogen ude at køre, mens vi lagde beslag på vejen.

Tilsvarende er der en meget smal vej på den nordlige side af floden, hvor vi fra huset havde se nogle få køretøjer passere. Man skal ret langt for at finde starten på vejen, som snor sig op i højderne, og som belønner en med den forventede udsigt ned over Champagne.

Fra huset kan man se op til St.Marguerite, et højdepunkt (985 m), hvor der står flere antennemaster. Selv om bjerget hele tiden synes at være meget tæt ved, er det dog en længere færd, fordi vejen snor sig kraftigt for at komme over stigningerne. Også denne vej er meget smal, og heldigvis mødte vi kun en enkelt modkørende. Til gengæld var det lige før vi måtte vende om, da en

hest med sit føl stod på vejen og ikke levnede plads til passage. Det lykkes dog til sidst, og belønningen er en fantastisk udsigt over hele området. Et kort oppe på toppen hjælper en til at kunne identificere byerne, for dels er der lidt dis og dels ligner den ene bjergkam den anden.

6.3.3 Over bjerget

Mellem Fontolière- og Ardeche-floderne ligger en bjergkam. Man kan køre øst om den ved at køre til Pont Labeaume, hvor Ardeche passerer, men man også køre mod Meyras og ad en smal vej komme over kammen til Thueyts. Udover de flotte udsigter, er det altid med en særlig følelse, når man en sjælden gang oplever at køre på selve kammen, hvor man så kan se ned til begge sider på en gang. Efter at have snoet sig op ad den smalle vej befinder man sig til sin store forbløffelse pludselig i en grusgrav, hvor man ganske enkelt fjerner hele toppen af bjerget, som her består af lava. Der er både store gravemaskiner og lastbiler, men forklaringen er, at vejen videre frem er bredere, således at lastbilerne kan komme op og ned.

Selve byen Thueyts lever også af naturen eller rettere de turister, den tiltrækker: man har her Pont du Diable, hvor en bro fører over slugten, hvor Ardèche-floden snor sig smukt i bunden. En ensrettet vej fører dertil.

Syd for Ardèche-floden ligger endnu en bjergkæde. Den eneste lidt større by man passerer er den idyliske Jaujac, hvor husene er klinet op ad bjergsiderne, og hvor bymidten med torvet summer af liv.

Lidt nord for Jaujac er der en afmærket turistattraktion, hvor man fra vejen kan se et meget flot eksempel på basaltsøjler, som rejser sig lodret op fra flodsænkningen.

Det er en helt anden natur, man kører igennem på sydsiden af bjergkammen mod Col de la Croix de Bauzon. Der er ganske vist stadig vilde klippepartier, men de overgår i brede drag, som enten er skovbeklædte eller også et gult flor af blomstrende gyvel.

At man er kommet til et skisportsområde vidner skilifte og parkeringspladsernes størrelse om.

Kun meget lidt af arealet er opdyrket, men det giver plads til de smukkeste blomsterenge, man kan forestille sig. Og i vejsiden kan man plukke den vilde timian.

På vejen ned gennem et blidt træbevokset område ser vi en fårehyrde med sin hund og en meget stor flok får, som græsser under træernes skygge.

6.4 Vandfald og vulkaner

6.4.1 Vandfaldet

Vandfaldet Cascade du Ray-Pic ligger ikke mange kilometer sydøst for Gerbier de Jonc-bjerget, og man når frem til det efter at have vandret ca 20 minutter igennem en lille skov med en dejlig udsigt ned over kløften.

Der er ikke så meget vand i faldet, men meget smukt, som det falder fra en pæn højde i to udløb i et lodret fald, for at forsvinde i en lille flod.

Næsten mere fantastisk er det at iagttage det brud i jordoverfladen, som vandet falder ud over: oven på nogle flotte basaltsøjler, som er bøjet i samme vinkel som vandfaldet, ligger de vulkanske aflejringer.

6.4.2 Søerne

På turen til Lac d'Issarles kører man ved Roux gennem en lang tunnel, som sparer en for mange kilometers bjergkørsel. Kort efter St. Cirgues an Montagne ligger en af de mange opdæmmede søer, Barage de la Palisse. Faktisk føres vandet herfra i lange underjordiske rørledninger den lange vej til Montpezat i nærheden af Champagne, hvor der ligger et af de mange vandrevne elværker.

Nogle af de naturlige søer, er opstået i de gamle vulkankratere og derfor næsten cirkelrunde som f.eks. Lac d'Issarlès. Her er badeliv og udlejning af både.

I øvrigt ligger vandskellet mellem Atlanterhavet og Middelhavet lige syd for Suc de Bauzon og er markeret med et stort skilt.

6.4.3 Floderne

Hele området gennemstrømmes af masser af vand: Ardeche, Loire, Eyrieux m. fl.

Lige syd for Mont Gerbier de Jonc, som rejser sig med sin karakteristiske kuppel-profil i 1551 m højde, og som kan ses vidt omkring fra, udspringer Loire-floden og løber roligt gennem det smukke landskab. Her byder sig lejlighed til at passere Loire tørskoet uden problemer.

En tur langs Eyrieux er også spændende. Kommer man kørende fra nord fra Le Cheylard, er der ganske vist en smuk udsigt ned over slugten med de hvide klipper, men det vil være en fordel at komme sydfra, fordi man så vil køre helt ud mod floden og dermed lettere kunne se til bunden. På denne strækning er der en del lastbiltraffik fra det nordlige industriområde. Når man synes at man har nydt floden længe nok, kan man dreje fra mod vest ind i et praktisk talt ubeboet område langs Auzère-floden. Den er ganske lille, men det landskab, den snor sig i meget smukt med skovklædte skråninger og nogle få opdyrkede marker.

Generelt for floderne er, at man ikke kan være sikker på vandmængden. På grund af den milde vinter, hvor der ikke er faldet så meget sne som sædvanligt, er vandstanden derfor meget lav. De steder, hvor floderne udnyttes industrielt er det derfor nødvendigt at etablere særlige kanaler i flodens side, som sikrer, at der altid føres vand frem.

6.4.4 Fontolière fra øst og vest

Fontolière-floden ligger ganske nær ved vores hus, så vi tager på ekspedition fra vores lille markvej for at se, om den måske skulle slutte ved floden, idet vi har set en mand med fiskegrej gå den vej.

Vejen slutter brat, men vi finder sporene af en sti, som vi kan høre fører mod floden. Imidlertid kan vi ikke komme ned til den umiddelbart, men må gå ret langt mod øst, til vi kommer til landevejen, der går over floden mod Burzet. Her er der mulighed for at komme ned til floden og krydse den, så vi kommer tilbage til sydside.

Vandringen foregår under skyggende træer, der hænger ud over vandløbet, og man kan nyde vandets pludren og fuglesangen. En enkelt vandstær lægger vejen forbi, og der er mange forskellige guldsmede i strålende farver: mørkeblå, lyseblå, grønne.

Vandet er rent og klart, så man kan se enhver fisk i det relativt lave vand. Enkelte steder har floden dog gravet sig ned, så der er ganske dybt, og en sådan lille runding med klart, dybt vand og sandbund lokker straks til badning.

Vores agt er at følge floden til Omers plads, men på et tidspunkt kan vi ikke komme længere: Klipperne på vores side rejser sig lodret 15-20 m op, og vi har ikke lyst til at prøve at forcere floden til den anden bred her. Vi finder da også en sti, der fører os tilbage til vores markvej.

For at få undersøgt det manglende flodstykke går vi en anden dag i stedet ad vejen til Omer, men drejer fra ad en lille sti umiddelbart før. Denne sti fører til nogle forladte bygninger (ruiner) og til en gammel bro, som gør det muligt for os at komme over til den anden side, da der også her er mange meters lodret fald.

På nordsiden går vi langs floden, til vi når starten på tilførselskanalen, hvor vi krydser over og et langt stykke kan gå på kanten af den kanal, der fører vandet frem til turbinen. Næsten henne ved stedet krydser vi floden igen ved at springe fra sten til sten, for fabriksbygningerne går jo helt ud over floden, så man er nødt til at gå over på den nordlige side igen.

Her bliver det nu mere spændende, og vi må forlade flodbredden og søge op ad nogle stier, som bl.a. bruges af geder. Vi har et godt udsyn ned over floden, de stejle sider og dens varierede forløb. Undervejs er der endnu et par broer og nogle nedlagte virksomheder. Vi opgiver at nå tilbage til Ullas badested, og tager en bro over til en nedlagt fabrik, som nu er indrettet til beboelse, omend tom på dette tidspunkt. Til vores overraskelse er der her anlagt trapper med små, højkantstillede sten, som overgår i en snoet vej, som ender oppe i byen, så vi er hurtigt hjemme herfra.

6.4.5 Vulkankrater

Ud over de kratere, der nu er blevet til søer, findes der opfyldte kratere, som f.eks. Vestide du Pal ved Suc du Pal, hvor man kører langs den skovklædte kraterkant og tydeligt kan følge randen. Inde i selve den flade, opfyldte kraterbund er der et par kegler, som ragede op.

6.5 Kløfter og huler

6.5.1 Naturens mesterværker

En af Ardeches store naturseværdigheder er: **Gorges d'Ardeche**. Det er en ca. 27 kilometer lang slugt, hvor Ardèche-floden snor sig nede i bunden.

Allerede lige syd for Aubenas skifter landskabet til lange, bløde bakke­drag og dalstrøg, hvor der dyrkes vin. Selve skråningerne er ofte uopdyrkede, mens vinen med gamle og tykke vinstokke, klippet ned til ca 70 cm, gror i de flade lavninger. Kun få steder har man opretholdt traditionen med roser for enden af de enkelte rækker.

Der er også store marker, der bl.a. dyrkes lave, blomstrende solsikker.

Udenfor byen Valon de Pont gør de mange reklameskilte for campingpladser og bådudlejning det klart, at her er der noget, der kan tiltrække turister.

Gorges d'Ardeche er langt fra den eneste slugt i området, men den siges at have den fordel fremfor andre, at man hele tiden kan iagttage den, mens man kører (hvis man ikke vælger et leje en kajak eller en kano).

Det plateau, floden har skåret sig ned i er kun ca. 400 meter højt, men sceneriet med de lodrette klippesider og slyngningerne er fantastisk fascinerende. Heldigvis er der mange steder, hvor man kan parkere for korte stop og nyde udsigten.

Et af de første stop er et helt specielt naturfænomen, Pont d'Arc: floden har brudt igennem klipperne, som står tilbage som en bue over floden med sine 66 m store spænd.

På floden sejler et utal af kajaker og kanoer, hvorfra de sejlene kan nyde perspektivet fra slugtens bund.

En helt speciel oplevelse var det i forbindelse med et af vores fotostop, at der pludselig stod en gemse/ged, som blev mindst lige så overrasket som vi, og som kun havde en flugtvej: over vejen, da kløften var til den anden side.

Sceneriet slutter ved en meget hyggelig lille by, Saint Martin d'Ardeche, hvor vi passerer floden over en meget smal bro.

6.5.2 Grotterne

Området er fyldt med grotter, og har man i forvejen set andre drypstenshuler kan man godt tillade sig at vælge en enkelt ud. Vi havde fået det råd at besøge Ornac d'Aven. Betegnelsen "aven" dækker over, at hulens oprindelige indgang har været lodret (hul i loftet) i modsætning til en "grotte", som har naturlig vandret indgang.

Den ligger sydvest for Gorges d'Ardeche i et landskab med lav buskagtig bevoksning på den stenede grund.

Ca 1/10 del af hulen er åben for turisterne. Den rummer 4 store sale, hvoraf den ene er 125 x 90 meter med 35 meter til loftet. Salene er dannet dels ved en underjordisk flods forløb, som tydeligt ses på væggene, dels sammenstyrtninger. Man kommer ca 115 m under jorden ad mange trapper for at se de mange fantastiske formationer. Her er næsten kun staglamitter i 12-20 meters højde som

rækker op mod de staglakitter, der dog også er der. Her er gennem årtusinder aflejret palmelignende drypsten, eller "pandekagestabler" og draperede "gardiner".

Opstigningen ad de mange trapper kan godt gøre én noget stakåndet.

6.5.3 Stenskoven

Turen kan passende fortsættes til Bois de Païolive som er en forbløffende "skov" af eroderede og forvitrede klipper, som står og ligger i et stort område.

7 Indkøb

7.1 Indkøb

Indkøb er ikke noget problem for den bilende turist. Der er mange små specialforretninger, hvor man kan pege - og ellers kan man selvbetjene sig i et af de mange supermarkeder, der findes i de lidt større byer - og som oftest lidt uden for disse, hvor man har kunnet skaffe parkeringsplads .

Ud over vin (som også kan købes i vin-kooperativerne), er det meget spændende med de mange forskellige, gode og billige oste og lokale pølser.

Grøntsager vil man kunne købe mange steder langs landevejen, enten fra boder, vogne eller engros-forretninger.

For den afgiftplagede dansker er det sært at tænke sig, at cigaretterne faktisk er billigere i "Tabac"-forretningerne (som er de eneste, der må sælge tobak), end de er i vores toldfri forretninger, - og sortimentet er meget stort.

8 Turen hjem

8.1 Turen hjem 1

Til en afveksling kan vejen hjem gøres via Valence over Romans og videre mod Chamberry så man kan følge den tidlige del af Rhoneflodens løb. Vejene er gode, landskabet afvekslende, og selv om vejene er mindre betyder det ikke så meget, da der er tilsvarende mindre trafik.

Den første del af turen fra Valence er præget af industri og jævnt kedeligt, men senere bliver det atter naturskønt med floder og smuk udsigt. Her findes også fantastisk store valnøddeplantager.

Man når først tilbage til Rhône efter St.Didier (N516). Her følges floden et godt stykke, og krydser den også på et meget smukt sted på vej til Belley. Men ellers må det erkendes, at det kun er få steder, man faktisk kan se floden fra landevejen, fordi den løber i en relativ flad dal, hvor der er en del træbevoksning, som dækker for udsynet til floden. Men det betyder ikke at man ikke følger andre floder og kløfter, kører gennem en del skov og i horisonten står Alperne omkring Geneve. Vi kører ned til Seyssel, som er en hyggelig lille by, som ligger på begge sider af floden, og vi spiser vores frokost nogle få kilometer derfra.

8.2 Uventet ophold

8.2.1 Nedbrud

Netop som vi havde passeret turistbyen St.Claude og sad og så frem til, at vi om et par timer kunne være i Tyskland og overnatte, blokerede bilens venstre baghjul. Det lykkedes Ulla at holde bilen, og for den efterfølgende bilist at slippe uden om. Det var ikke blot en punktering, som vi først troede, så vi regnede med at det muligvis kunne være bremserne.

Allerede inden Jørgen var nået hen med trekanten, var den første franskmand standset, og på engelsk tilbød han at køre til nærmeste værksted 4-5 km borte.

Jørgen tog med, og taget i betragtning, at det var lørdag eftermiddag kl.1700, da vi nåede frem, var det lykken at se to mekanikere, der endnu arbejdede i værkstedet. Der var ganske vist et FIAT-skilt, men det skyldtes, at man reparerede FIAT-traktorer og landbrugsmaskiner.

Den ene mekaniker kørte tilbage med Jørgen, men kunne hurtigt konstatere, at det var hjullejet. Tilbage til værkstedet igen, hvor man nu fik rigget en traktor til med hejsegrej og ekstra ballast, så den kunne løfte Volvo'en.

Med stor professionalisme fik de hejst bilen op, fik den vendt på den smalle vej, og så kørte vi alle med mekanikeren tilbage til værkstedet.

Stedet, som hed Rixouse, bestod kun af nogle få huse, som ikke var forberedt på uventede week-end-gæster. På en forespørgsel om, om man havde et forslag til overnatning, blev det overdraget faderen.

Faderen kørte os nu yderligere ca 10-12 km nordpå til et hotel, som er beliggende i L'Abbay de Grandveaux ved en ret stor sø.

8.2.2 Rekreation ved en sø

Her blev vi nu indkvarteret i kælderetagen med udsigt ud over søen.

Vi blev foreslået et ophold som pensionærer, hvilket indebærer reducerede måltidspriser, men også fratager en valgmulighederne. Vi besluttede os for den billige løsning, som indebar 4 retter til såvel frokost som middag. Dertil kom så husets fortræffelige "vin ordinære" til 18 kr.

Det var et meget livligt og velbesøgt spisested både lørdag og søndag. Ud over de andre pensionærer kom der større busselskaber, men også lokale folk og forbipasserende. Der kunne vel være en lille hundrede mennesker i spisesalen, og der var virkelig gang i køkkenet.

Efter week-end-rykket blev det oprydningsdag, og serveringspersonalet overgik til rengøringsjob i køkkenet, rullede duge og servietter, og lagde tøj sammen.

Mens manden fungerede som kok sammen med en ung knægt, var konen overtjener, og dertil kom to faste serveringspiger. Når der var travlt var der endnu en ung pige, ligesom drengen blev sat i sving.

De var meget opmærksomme og hurtige, og de noterede sig endog, at den ældre generation burde have en pude at sidde på. Den blev endog flyttet med, da vi blev forfremmet til et stambord ved vinduet.

Der var flere hunde, der boede med de andre pensionærer, og dem hørte man da heller ikke noget til, med undtagelse af når Viggo absolut skulle starte med at gå uden for toilettet. I det hele taget medbragte flere af gæsterne deres hund i spisesalen, og kun hvis de lavede ballade, risikerede de en udvisning.

Mens Viggo fik sig en eftermiddagslur, fik vi vandret omkring søen. På vejen var en stor tømmerplads, men ellers var det fuglelivet, der tiltrak sig opmærksomheden. Her er hejrer, lappedykker og blichøns, og indimellem svæver rovfuglene ud over søen fra skovene.

Da det mandag aften bliver klart, at vi først får bilen tirsdag aften beslutter vi os for at gå til St. Laurent en Grandveaux, som ligger 6 km væk, og på den tur på i alt 3 timer, vandrer vi gennem et regulært landbrugsland med køer på markerne, mejerier og over os ses flere eksemplarer af røde glenter.

Selve byen er vintersportsby og virker noget forkert på denne årstid, men et posthus har de, så vi kan få nogle franske franc til at betale såvel hotel som mekaniker.

Tirsdag eftermiddag kommer mekanikerens far atter og henter Jørgen. De har måttet skaffe stumperne helt fra Dijon, og han kan i øvrigt fortælle, at mekanikeren i Valence har glemt at smøre lejet, da han satte det i.

8.3 Turen hjem 2

Vi støder til hovedvejen igen ved Besançon. På hjemturen vælger vi motorvejen fra Besançon til Mulhouse. Det koster såmænd kun 40 FF og går en del hurtigere - men har heller ikke den samme charme.

Vi når vores overnatningssted i Biengen til spisetid, og efter morgenmaden går det så bare hjemad. Heldigvis er der ikke meget trafik, så bilen får lov til at køre sine 140-150 km/t., hvilket gav en ny rekord.

En plan om at se Bergen Belsen og spise aftensmad i Galstorp ændres til en eftermiddagsøl i Galstorp og en færge kl. 1800.

På færgen kan vi så spise i fred og ro, og vi kan nyde, at det netop denne aften er sjældent klart: man kan se både den tyske og den danske kyst på én gang, og i aftensolen skinner de smukke, hvide vindmøller.

Kl. 21.15 er vi så atter hjemme i Herlev.

9 Kilometerregnskab

Kilometerregnskab

Sted	Tid	KM	Liter	Gsn
Herlev	510	107201		
Rødby	645	107362		
Brunautal	1040	107566	40,80	
Wetterau	1510	107971	42	9,64

Sted	Tid	KM	Liter	Gsn
Biengen	1800	108278		
Biengen	840	108281	36,80	8,42
Grænse	905	108300		
Lyon	1500	108688		
	1540	108738	37,54	12,17
Valence	1635	108786		
Privas	1715	108825		
Aubenas	1745	108852		
Champagne	1815	108872		
Champagne	555	108879		
Valence	730	108965		
Loriol		109153	40	10,38
Champagne		109203		
Champagne				
Privas				
Champagne		109300		
Champagne				
Meyras	1740	109305		
Teil	1840	109358		
Pouzin	1900	109385		
Valence	1925	109408		
Champagne		109513		
Case-Ray-Pic				
Champagne	1122	109573		
Sø-tur		109576	41	10,32
Champagne	945	109705		
Aubenas	1140	109731		
Vals les B.	1320	109737		
Champagne	1455	109753		
Hviledag				
Champagne	925	109753		
Pont d'Arch	1035	109810		
Ornac	1400	109866		
Champagne	1810	109963		
Champagne	1030	109963		
Lalevade	1040	109970	40,50	9,73
Bauzon	1135	109998		
Champagne	1445	110058		
Champagne	1630	110058		
Margueritte	1840	110096		
Vals l.Bains	1900	110111		
Champagne	2125	110126		
Champagne	1025	110128		
Eyrieux-tur				
Champagne	1445	110283		
Champagne	935	110305		

Sted	Tid	KM	Liter	Gsn
Aubenas		110330	40	9
Champagne	1315	110368		
Champagne	940	110368		
Seyssel	1425	110636		
St.Claude	1630	110702	38,40	9,69
Rixouse	1840	110710		
L'Abbeye	1620	110722		
Grænse	1915	110970		
Biengen	1930	110998		
Biengen	840	110999		
	845	111001	30,40	9,84
Pfefferhohe	1150	111372	39,60	9,37
Kassel	1320	111461		
Hannover	1440	111616		
Stillhorn	1645	111762	45,30	8,61
Puttgarden	1810	111917		
Rødby	1935	111918		
Herlev	2115	112079		
Tur ialt		4878	472,34	9,55
Udrejse		1671		
Lokale ture		1850		
Hjemrejse		1711		

10 Billedfortegnelse

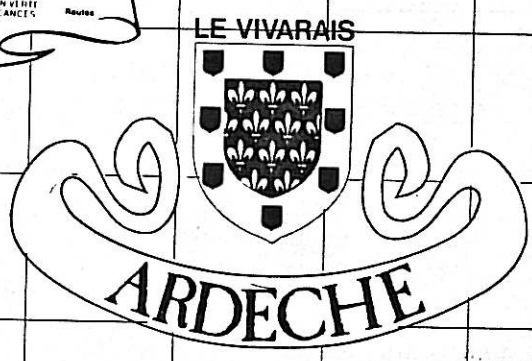
Billedfortegnelse

Nr.	Kassette 1	Kassette 2	Kassette 3	Kassette 4
1	Pause ved Doubs	Udsigt	Ornac/Staglamitter	Indkøb v.vogn
2	Frokost v.Lyon	Udpakning ø.tur	Ornac/Staglamitter	Fontl.klart vand
3	Sy v.Grotte de Thais		Ornac/Staglamitter	Kanal/ruin
4	Vercors-turen	Tårn/Aubenas	Ornac/Staglamitter	Kanal
5	Vercors-turen	Hele tårnet	Ornac/Staglamitter	Sluse/blåsmedl
6	Tunnel	Borg/rådhus	Ornac/Staglamitter	Fontoliere
7	Udsigt mod syd	Uds.g.port Aubenas	Smal gade/Rarjac	Ulla på gedesti
8	På vej sydpå	Uds.o.Ardèche	Vinmark/by/Bessas	Uds.mod Champagne
9	På vej sydpå	Vals l.Bains/frokost	Bois de Painolive	Hestesperre
10	På vej sydpå	Uds.N f.Vals lBains	Vindalby/oppefra	Kort på St.Marguerite
11	På vej sydpå	Uds.N f.Vals lBains	Githøjsehus	Uds.fra Marguerite
12	Nedstigning	Hus set fra bagevej	Aftengeder	Marguerite
13	Nedstigning	Hus fra markvej		N.f.Vals l.Bains
14		Kors + skorsten	Ch.Ventadour	Rovfugl
15	Egern i hønsegård	Søndagsklipping	Jaujac/huse	Vandfald/DS78/zoom
16	Morgen /Viggo	Raspfabrikation/U+V	Jaujac/huse+vand	do/-zoom
17	Udsigt fra terrasse		Geder på vejen	Viggo på fotojagt
18	Parkeret ved huset	Pont Arc/U	Asfaltpålegning	Eyrieux
19	Ulla og Omer	Pont Arc	Asfaltpålegning	Eyrieux
20	U+O på kanal	Gorges d'Ardèche	Kuppelbj./Bauzon	
21	U+O på kanal	Gorges d'Ardèche	Bauzon/110000 km	Morgenudsigt/U
22	Omers plads	Gorges d'Ardèche	Uds. fra vejrstation	Basaltgjøler v.Jaujac
23	do fra vejen	Gorges d'Ardèche	Ulla på vejrstation	Basaltgjøler v.Jaujac
24	På vej til Ray Pic	G.d'A. /Tunnel	Fårehyrden	Lava-grusgrav n.f.Thuyet
25	Blomstrende gyvel	Gorges d'Ardèche	Uds. fra vejrstation	Pont du diable/Thuyet
26	Ray Pic 1	Gorges d'Ardèche	Uds. fra vejrstation	Uds.fra P.d.Diabie
27	Vandfaldet	Gorges d'Ardèche	På den N-side af vej	Basalt+lava/Thuyet
28	Vandfaldet	Gorges d'Ardèche	På den N-side af vej	Meyras /frokost
29	Vandfaldet /zoom	Gorges d'Ardèche	Vejkant	Meyras /frokost
30	Vandfald /Ulla	Gorges d'Ardèche	Masten oppe	Fransk frokost
31	Vandfaldefloden	Tændstikskilt	Blomstereng	Uds.fra Meyras m.Champagne
32	Den buede basalt	Ged/gemse	Udsigt	Fontolière, klipper
33	Op fra vandfald	Gorges d'Ardèche	Roux=tur/bil på vej	Fontolière, klipper
34	Øl på terrasse/v+j	Gorges d'Ardèche	Fontoliere start	Fontolière, klipper
35		Gorges d'Ardèche	Gi.bro o.Fontoliere	Nedlagt fabrikk
36	Morgenmad /U+V	Gorges d'Ardèche	Faysses/grønt+huse	do +bro
37	Ulla foran d/r	Gorges d'Ardèche		Gedelåge
38	Udsigt fra Roux	Gorges d'Ardèche	Slange solbader	skulptur v.Privas
39	Dæmning/Palisse	Gorges d'Ardèche	Bro til Ruzet/J	skulptur v.Privas
40	La Palisse	Gorges d'Ardèche	Fontoliere/modlys	Rhone
41	Lac Isarllès	Gorges d'Ardèche	Bad	Frokost efter Seyssel
42	Får,Suc du Montfal	Gorges d'Ardèche	Bad	Bilnedbrud
43	Oht.Bonnefoy/ruin	St.Martin d Ard.	Bad	Traktor ankommer
44	Frokost/Loire/U+V	Vinmarker S.F. Ard.	Bad	Bil vendes
45	Frokost/Loire/U+V	Frokost/Ornac	Floddyd/stejl klippe	Kirke v.Abbeye
46	Loire	Hullet i hulen		Hotel L'Abbaye /sp
47	Ulla over Loire	Staglamitter		U + V ved sy
48	Vandskellet	Staglamitter		Kører /vej til St.Laurent
49	Vulkankrater/Vestide	Staglamitter		St.Laurent
50	Udsigt o.krater			Hotelpersonale

LEGENDES

TABLE D'ORIENTATION	THERMALISME	DOLMEN	AERODROME
CHATEAU	GROTTES AVEN	SAI DE DESCENTE	EGLISE INTERESSANTE
SAI NORDIQUE	CENTRE SPELEOLOGIQUE	SENTIERS BALISES A PROXIMITE	HABERGENEMENTS RANDONNEURS
VILLAGE FLEURI	ARTISANAT	STATION VILLET DE VACANCES	Routes

PRIVAS-LYON	: 130 km
PRIVAS-MARSEILLE	: 220 km
PRIVAS-PARIS	: 620 km
PRIVAS-MONTPELLIER	: 174 km
PRIVAS-NIMES	: 148 km
PRIVAS-AVIGNON	: 117 km

LE VIVARAIS

ARDECHE

SNCF
PARIS-MARSEILLE

LYON

CLERMONT-FERRAND

SNCF
PARIS-MARSEILLE
" Le Cévenol "

LE PUY

LANGOGNE

LA BASTIDE

VILLEFORT

VERS L'AUVERGNE

VALENCE NORD

VALENCE

VERS GRENOBLE

LALLEMAGNE

VALENCE SUD

MONTELMAR

MONTELMAR

VIVIERS

VERS MARSEILLE

LA COTE D'AZUR

ST-ANDRE-DE-CRUZIERES

ST SAUVEUR DE CRUZIERES

VERS ALES L'ESPAGNE

15

